

N.N.

Hemelse Halleluja's

ontleend aan de periodiek Bible Monthly

Openbaring 19:1-7

Wij hebben als christenen het grote voorrecht van te voren het hemelse toneel van aanbidding te kennen. Dat zal hierboven plaatshebben, voordat de zegeningen van het duizendjarig Rijk worden uitgestort op de aarde. Alle gelovigen zullen hun stem in het overwinningslied laten horen, terwijl ze de woorden gebruiken die ons in dit gedeelte worden meegedeeld. Als we dit korte gedeelte lezen, dat de ziener op Patmos heeft aanschouwd, dan worden we getroffen door het woord 'Halleluja'. Het wordt viermaal herhaald. Deze uitdrukking van gemeenschappelijke lof en dank, die vaak in de Psalmen voorkomt ('Loof de Heer'), wordt in het Nieuwe Testament niet vermeld, behalve in deze enkele verzen.

Wat is de bijzondere aanleiding, die deze volmaakte aanbidding uitlokt? Op dat ogenblik zal de hemel bevolkt zijn met grote menigten verlore en verheerlijkte heiligen. Allen die in het Oude Testament door het geloof hebben gewandeld, en ook zij die later geroepen zijn met een hemelse roeping, zullen zich daar bevinden. Die verlost, een ontelbaar geheel, zullen allemaal volmaakt zijn. Zij hebben verheerlijkte lichamen en zullen voor altijd bevrijd zijn van aardse zwakheden. Zij zijn al geopenbaard voor de rechterstoel van Christus en hebben de beloning reeds ontvangen voor de daden die in het lichaam zijn verricht. Zij zijn dan, zonder uitzondering, bevrijd van het eigen ik, wat hier op aarde het grote struikelblok is voor de ware aanbidding van de heiligen.

Deze grote vergadering van gelukzaligen kijkt naar Gods daden, die betrekking hebben op de wereld. Zij bevinden zich in het licht van de hemelse woningen.

Vanuit die positie slaan zij de uitvoering van de oordelen gade, waardoor al het kwaad op aarde wordt gestraft. Met verlichte ogen hebben zij gezien hoe het Lam de zeven zegels van het boek heeft verbroken. Zij hebben de zeven engelen de zeven bazuinen horen blazen en hebben gezien dat de zeven schalen van de toorn van God zijn uitgegoten. Ten slotte zijn ze getuige geweest van het vreselijke oordeel van God over Babylon, de grote stad vol verderf.

Deze menigte, die niemand kan tellen, is voortaan één van hart en zin, hoe verdeeld al deze gelovigen op aarde ook zijn geweest. En bij het zien van de heerlijkheid van God, die schijnt in het aangezicht van Jezus Christus, onderscheiden zij de ware betekenis van de gebeurtenissen op aarde. Zij kennen de tijden en gelegenheden van de hemel, en weten dat de dag van de HEERE is aangebroken. Het koninkrijk van God, zowel het aardse als het hemelse deel, zal zichtbaar worden en men bevindt zich dan als het ware op de drempel van het duizendjarig rijk. Het zuchten van de lijdende schepping houdt op, want het Lam van God zal de zonde van de wereld wegnemen. Het heelal zal vervuld worden met vreugdezangen en lofzangen tot eer van God, de Allerhoogste.

Maar de verborgenheid van God is voor de hemelse menigte van verlost en zij heffen overwinningsliederen aan, vóórdát de verdrukten op aarde de verschijning van de Zoon des mensen zien, die als een bliksem voor allen zichtbaar zal zijn. Van het oosten tot het westen zullen de hemelse lofzangen opstijgen voor de troon. Spoedig zullen de vijf laatste psalmen, die met een Halleluja beginnen en eindigen, weerklinken in de aardse tempel op de berg Sion (Jes. 30:29-30).¹

Maar de grote menigte die niemand kan tellen en die vóór de troon en vóór het Lam staat, zal deze lofzangen voor de aarde van tevoren al zingen en hun Halleluja zal het eerste zijn dat opstijgt tot Hem Die op de troon gezeten is (Openb. 7:10; 19:1). De talloze stemmen van deze grote menigte zullen zich verenigen om God te prijzen zonder enige wanklank. De eenstemmige lofprijzing wordt veroorzaakt:

- a. door het *heil* van onze God, dat zichtbaar wordt na de vernietiging van Zijn vijanden (vgl. het lied van Mozes in Deut. 32).
- b. door de *heerlijkheid* van onze God, die geopenbaard zal worden op aarde.

¹ 'Er zal een lied bij u, als in de nacht waarin men zich heiligt voor een feest; en blijdschap van hart, als bij iemand die met fluitspel voortgaat om te komen tot de berg van de HEERE, tot de Rots van Israël. De HEERE zal Zijn majestueuze stem doen horen, Hij zal het neerkomen van Zijn arm doen zien in grimmige toorn: een vlam van verterend vuur, slagregens, een vloed, hagelstenen.'

- c. door de *macht* van God, Die de vorst van de duisternis heeft verslagen en de verdrukten uit de Grote Verdrukking heeft verlost.

Men zingt eendrachtig: 'Halleluja! De behoudenis [het heil] en de heerlijkheid en de macht zijn van onze God' (Openb. 19:1). Deze lofzang brengt allereerst volmaakte instemming tot uitdrukking met de wil van God, en ten tweede wordt het lied gezongen door mensen, die de volgende les op aarde slechts ten dele leren: 'Want waarachtig en rechtvaardig zijn Zijn oordelen' (Openb. 19:2).

De directe aanleiding tot deze dag van overwinning is de vernietiging van de valse kerk, die zich wel voordeed als de ware bruid van Christus, maar een verbond had gesloten met het satanische beest dat lasteringen sprak. De heiligen zullen vanuit de hemel haar rechtvaardige en vreselijke lot zien. Het herstelde Romeinse rijk, verbonden met zijn tien schatplichtige koninkrijken, zal de vrouw bekleed met purper en scharlaken verscheuren en verslinden. De bewoners van de aarde zullen in deze verwoesting van Babylon alleen een politieke revolutie zien en het bewijs van de onweerstaanbare macht van het beest en zijn bondgenoot; de valse profeet. Maar zij die de dingen vanuit hemels perspectief zien, zullen de val van deze verdorven geestelijke macht rechtvaardig vinden.

De bruiloft van het Lam is gekomen en de afvallige kerk moet van de aarde verdwijnen, vóórdát Hij verschijnt in heerlijkheid en de ware Bruid met Zich meevoert voor de ogen van een verbaasde wereld. In de hemel klinkt weer een lofzang, 'want Hij heeft de grote hoer geoordeeld, die de aarde heeft verdorven met haar hoererij, en Hij heeft het bloed van Zijn slaven van haar hand gewroken. En voor de tweede maal zeiden zij: Halleluja!' (Openb. 19:2-3).

De hemelbewoners, die de wegen van God begrijpen, worden zinnebeeldig voorgesteld door de vierentwintig oudsten en de vier levende wezens (Openb. 4:4-6). Wij zien ze neervallen en eer geven aan God, Die op de troon gezeten is. Zij zeggen nog eens: 'Halleluja'. Maar het wordt nu voorafgegaan door een 'Amen' (Openb. 19:4). In het besef van de waarheid, de wijsheid en de rechtvaardigheid van God, en in het licht van het oordeel over het aardrijk door de Man, Die God hiertoe bestemd heeft (Hand. 17:31)² zeggen zij: 'Amen, halleluja!' Deze uitroep

² 'Omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij het aardrijk in gerechtigheid zal oordelen door een Man die Hij daartoe heeft bestemd, waarvan Hij aan allen zekerheid heeft gegeven door Hem uit de doden op te wekken'.

verbindt het ‘Amen’ van de blijde instemming met het ‘Halleluja’ van de lof en de aanbidding.

De harten van de menigten verlost, die overvloeien van vreugde, drukken nogmaals door middel van een nieuw ‘Halleluja’ de hemelse blijdschap uit. Johannes begint om zo te zeggen opnieuw met zijn verhaal. In vers 1, vóór deze drie Halleluja’s, had hij gezegd: ‘Hierna hoorde ik als een luide stem van een grote menigte in de hemel zeggen’. En in vers 6, vóór het laatste Halleluja, gebruikt hij dezelfde woorden: ‘En ik hoorde’.

Die woorden zijn van belang. ‘De stem van een menigte’, talrijker dan de sterren van de hemel en het zand aan de oever van de zee, verheft zich in volmaakte overeenstemming, als de stem van één man. ‘Als een stem van vele wateren’, is zijn omvang; en ‘als een stem van zware donderslagen’ is zijn kracht en majesteit. Twee dingen geven aanleiding tot deze lofzang:

1. de aardse heerschappij, die Gods Gezalfde op Zich neemt. ‘Want de Heer, onze God, de Almachtige, heeft Zijn koningschap aanvaard’.
2. het feest van de bruiloft van het Lam. ‘Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt.’

Ongetwijfeld zijn allen die dit zingen hemelse heiligen, naast zij die de gemeente van Christus vormen (Ef. 5:25-27).³ Het zijn de ‘gelukkigen,’ die uitgenodigd zijn voor de maaltijd van de bruiloft van het Lam. Johannes de Doper maakt een onderscheid tussen de Bruidegom en de vriend van de Bruidegom (Joh. 3:29).⁴ Wat de vriend onderscheidt, is dat hij zich verheugt over de stem van de Bruidegom.

³ ‘(...) evenals ook Christus de gemeente heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, haar reinigend door de wassing met water door het woord, opdat Hij de gemeente voor Zich zou stellen, heerlijk, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar opdat zij heilig en onberispelijk zou zijn’.

⁴ ‘Hij die de bruid heeft, is de bruidegom; maar de vriend van de bruidegom, die daarbij staat en hem hoort, verblijdt zich met blijdschap over de stem van de bruidegom. Deze blijdschap van mij dan is vervuld geworden’.

Wij hebben hier een toneel van vreugde, van blijdschap die in de hemelse voorhoven heerst en waaraan allen deelhebben die de bruiloft van het Lam zullen bijwonen. Deze prachtige verzen leren ons dat de zegen en de heerlijkheid van God, en vóór alle dingen, de overdenking van de volmaakte wegen van God, het onderwerp zullen vormen van deze hemelse Halleluja's, die alle verlost in de eeuwige heerlijkheid zullen herhalen.

Oorsprong: Le Messenger Évangélique 1931-1932. Titel: Alléluias célestes traduit du 'Bible Monthly'

